

Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Maart 2018

Inhoud

Uitgangspunten	3
Wat is een meldcode	3
Wat is een meldcode niet:	3
Voor welke vormen van geweld geldt deze meldcode?	3
Huiselijk geweld?	4
Kindermishandeling	4
Onderliggende documenten:	5
Een zorgmelding, hoe werkt het?	6
Afspraken	6
Wat moeten we doen als onderwijs / BSO professionals en hoe is dat op De Boog geregeld:	6
Direct contact	6
Belangrijk voor het effectief kunnen bespreken van ernstige zorgen met ouders (en/of kind):	7
De 5 stappen	7
Hulp organiseren en effecten volgen	8
Melden	9
Hoe melden?	9
Transparantie met cliënt (kind/ ouder)	9

Inspanningen na de melding	9
Een andere partij doet de zorgmelding:.....	9
In geval van een negatieve reactie:.....	10
Formulier voor schriftelijke melding van (vermoedens) van huiselijk geweld en kindermishandeling	11

Uitgangspunten

Wat is een meldcode

De Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling is een stappenplan dat professionals kunnen gebruiken als ze vermoedens van mishandeling hebben.

Wie door zijn beroep te maken krijgt met huiselijk geweld (zoals leerkrachten, huisartsen en hulpverleners) vindt het door die plicht soms lastig om hulp te bieden. Daarom bestaan er meldcodes om hen te helpen.

Een meldcode beschrijft in 5 stappen wat een professional moet doen. In het basismodel meldcode is toegelicht welke 5 stappen in elk geval in de meldcode moeten staan. Door te werken met een meldcode blijft de beslissing om vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling wel of niet te melden, berusten bij de professional. Het stappenplan van de meldcode biedt hem/ haar bij die afweging houvast.

Bij de meldcode is een App Meldcode ontwikkeld in opdracht van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Deze is gratis te downloaden voor de smartphone.

Wat is een meldcode niet:

Meldcode is geen meldplicht

Een verplichte meldcode is iets anders dan een meldplicht. Bij een meldplicht moet de professional zijn vermoeden van geweld melden bij andere instanties, bijvoorbeeld bij Veilig Thuis Kennemerland. Die verplichting bestaat niet bij een meldcode. Door te werken met een meldcode blijft de beslissing om vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling wel of niet te melden, berusten bij de professional. Het stappenplan van de meldcode biedt hem houvast bij die afweging.

Waarom is er sprake van een meldrecht en geen meldplicht?

Uit onderzoek is gebleken dat er meerdere redenen zijn om de toegevoegde waarde van een meldplicht te relativiseren. Een professional die meldt op grond van een meldplicht, doet dat wellicht niet alleen uit een gefundeerd vermoeden van geweld, maar misschien ook uit angst voor aansprakelijkheid als hij het niet meldt. Daardoor stijgt weliswaar het aantal meldingen, maar niet de kwaliteit ervan. Een meldplicht leidt zo tot overbelasting van het systeem en tot onnodig stigmatiserende onderzoeken, zonder duidelijke pluspunten voor hulp aan, en bescherming van, het kind en het gezin.

Een betere weg is het ondersteunen van de professional bij zijn/haar handelen. Het gebruik van het instrument meldcode blijkt te bevorderen dat (potentiële) geweldssituaties eerder worden gesignaleerd en gemeld.

Voor welke vormen van geweld geldt deze meldcode?

De Wet meldcode geldt voor geweld in afhankelijkheidsrelaties (binnen familiale sfeer). De Wet Meldcode geldt voor alle vormen van huiselijk geweld en kindermishandeling, zoals

- huiselijk geweld;
- kindermishandeling;

- seksueel geweld;
- vrouwelijke genitale verminking (meisjesbesnijdenis);
- eerge relateerd geweld (waaronder huwelijksdwang);
- ouderen mishandeling.

Huiselijk geweld?

Huiselijk geweld is geweld wat zich afspeelt binnen de huiselijke sfeer en niet direct zichtbaar is voor de omgeving. De term 'huiselijk' verwijst dus naar de relatie tussen de betrokkenen. Het kan bijvoorbeeld gaan om geweld tussen (ex-)partners, tussen ouder en kind of overige familieleden.

Bij huiselijk geweld is er altijd sprake van een machtsverschil tussen de dader en het slachtoffer, bijvoorbeeld tussen man en vrouw of tussen ouder(s) en kind. Slachtoffers van huiselijk geweld zijn meestal vrouwen en kinderen, zij zijn de meest kwetsbare groep.

Maar ook mannen en ouderen krijgen te maken met huiselijk geweld. Vaak ervaren plegers hun eigen gedrag niet als gewelddadig doordat het in het gezinssysteem als normaal ervaren wordt.

Kindermishandeling

Kindermishandeling komt in Nederland meer dan 119.000 keer per jaar voor. Veel slachtoffers krijgen nooit hulp omdat niemand aan de bel trekt. Als u wat merkt van kindermishandeling in uw omgeving, doe dan iets. U bent waarschijnlijk niet de enige die iets vermoedt, maar misschien wel de eerste die wat doet.

Er zijn kinderen die elke week meemaken dat hun ouders ruzie hebben. En niet alleen met woorden, maar ook met slaan en schoppen. Of nog erger. Het leven onder die spanning in huis kan net zo erg en naar zijn als wanneer een kind zelf geslagen of op een andere manier mishandeld wordt.

Kindermishandeling is elke fysiek, psychisch of seksueel bedreigende of gewelddadige omgang met een kind jonger dan achttien jaar (minderjarige). Dit geweld kan actief zijn (iemand iets aandoen) of passief (niets doen). De ouders zijn hiervoor verantwoordelijk. De term 'ouders' slaat op de biologische ouders, maar ook op stiefouders, adoptieouders en pleegouders. Maar ook andere volwassenen kunnen een kind mishandelen dat doordat het kind afhankelijk van hen is voor aandacht, bescherming en verzorging. Bijvoorbeeld peuterspeelzaalleidsters, leerkrachten of sporttrainers. Hierdoor raakt het kind ernstig beschadigd, of dreigt het beschadigd te worden.

Kindermishandeling is meer dan lichamelijk geweld: het gaat om elke vorm van voor het kind bedreigende en gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard. Dat ook verwaarlozing tot kindermishandeling gerekend wordt, blijkt uit het woord 'passief' in de definitie. De schade als gevolg van mishandeling kan zich uiten in de vorm van fysiek of psychisch letsel. Het gaat dus niet alleen om zichtbare schade, zoals blauwe plekken of brandwonden. Kindermishandeling kan ook geestelijke schade veroorzaken.

Let op! Is er sprake van partnergeweld in een relatie met kinderen? Dan is hier automatisch sprake van kindermishandeling.

Meestal vertellen mishandelde kinderen of degene die hen mishandelt niet uit zichzelf over de situatie. Voor hen is het van groot belang dat mensen in hun omgeving de mishandeling opmerken én er iets mee doen.

Onderliggende documenten:

- basisdocument meldcode versie 2016;
- basisdocument afwegingskader 2017;
- meldformulier + toelichting.

Een zorgmelding, hoe werkt het?

Afspraken

Op De Boog:

- wordt de meldcode versie maart 2018 gebruikt (de 5 stappen);
- is de aandacht functionaris de intern begeleider;
- is er kennis over het thema bij team: TV 6 maart 2018 nieuwe meldcode + 4 x per jaar casuïstiek bespreken opgenomen in vergaderschema;
- worden leerlingen meerdere keren per jaar besproken met IB en directeur;
- worden leerlingen meerdere keren per jaar besproken door IB/directeur in het ZAT (schoolcoach en schoolverpleegkundige);
- worden signalen verzameld in Parnassys;
- worden met ouders kleine en grote signalen in openheid besproken, uitgangspunt is een positief gezamenlijke wens/doel;
- zijn we ons bewust dat alle informatie die we geven en noteren voor ouders toegankelijk is;
- wordt overlegd met Veilig Thuis indien wenselijk en altijd voor een zorgmelding;
- wordt een zorgmelding met ouders besproken.

Wat moeten we doen als onderwijs / BSO professionals en hoe is dat op De Boog geregeld:

een meldcode hebben (in 2018 toevoegen het afwegingskader);

- De Boog heeft een versie van maart 2018 waaraan het afwegingskader is toegevoegd;

het gebruik en de kennis (scholing) ervan bevorderen;

- De Boog heeft de meldcode besproken op de TV van 6 maart 2018;
- In de TV wordt aan de hand van casuïstiek, 4 x per jaar, het onderwerp actueel gehouden, het gebruik ervan geactiveerd en de kennis rondom het thema en de meldcode op peil gehouden;

een meldcode gebruiken bij vermoedens van geweld in huiselijke kring;

- Op De Boog worden signalen besproken in het IB overleg waar ook de directeur bij aanwezig is; in het ZAT overleg; indien wenselijk wordt advies gevraagd bij Veilig Thuis.

een (geschoolde en getrainde) aandachtsfunctionaris hebben

- Op De Boog is dat de intern begeleider, per 1/8/18 komt er een nieuwe IB er en die is of wordt geschoold.

Direct contact

- Veilig Thuis Kennemerland is hét advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling in de regio.

- Voor direct contact met Veilig Thuis Kennemerland bel 088 – 8006200 (lokaal tarief)
- Het gratis nummer 0800 – 2000 is 24/7 bereikbaar.
- Is een kind in gevaar? Bel dan de politie 112.
- Zie ook: www.vooreenveiligthuis.nl

Belangrijk voor het effectief kunnen bespreken van ernstige zorgen met ouders (en/of kind):

- bouw (dagelijks) aan vertrouwen (een sterke triade) van kind en ouders, neem ouders en kind serieus, bespreek ook kleine zorgen, geef complimenten, toon betrokkenheid;
- neem veel initiatieven tot oudercontact (ook bij ouders die dat uit de weg lijken te gaan);
- neem veel initiatieven tot kindcontact (ook als kind dat uit de weg lijkt te gaan);
- schep een positief kader;
- ga uit van positieve intentie;
- ga uit van een positief gezamenlijk wens / doel;
- ben open, eerlijk, nieuwsgierig i.p.v. vooroordelen, aannames, gevoel...; ga uit van objectief concreet waar te nemen gedrag of andere signalen; laat interpretatie achterwege;
- noteer je objectieve observaties in dossier (bedenk dat die toegankelijk zijn voor ouders);
- laat 'de trein' rijden: boos, zorg, wens, doel, middel;
- gebruik de technieken die daarbij horen: emoties valideren; complimenterend samenvatten; scenariovragen; scaling; brainstormen;
- maak concrete afspraken en volg die op.

De 5 stappen

het in kaart brengen van objectieve en concreet waarneembare signalen (dossieropbouw);

- collegiale consultatie en zo nodig raadplegen van Veilig Thuis (of een deskundige op het terrein van letselduiding);
- gesprek met de cliënt (kind / ouders);
- wegen van het geweld of de kindermishandeling;
- beslissen: Hulp organiseren of melden. Vanaf 2018 het afwegingskader erbij gaan hanteren.

Voorbeeld van stap 5:

1. Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?

- Nee: Afsluiten en vastleggen in dossier
- Ja: Ga verder met afweging 2.

2. Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?

- Nee: Ga verder met afweging 3

- Ja: Melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.

3. Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden?

- Nee: Melden bij Veilig Thuis
- Ja: Ga verder met afweging 4.

4. Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten?

- Nee: Melden bij Veilig Thuis
- Ja: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.

5. Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen?

- Nee: (Opnieuw) melden bij Veilig Thuis.
- Ja: hulp afsluiten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.

Hulp organiseren en effecten volgen

Tot 1 januari 2019 geldt onderstaande werkwijze voor hulp organiseren en/of melden:

Meent de beroepskracht dat hij met zijn organisatie of praktijk de cliënt voldoende kan beschermen tegen het risico op huiselijk geweld of op kindermishandeling, dan biedt of organiseert hij de hulp die daarvoor nodig is. Hij volgt de effecten van deze hulp en doet alsnog een melding als het geweld niet blijkt te stoppen of opnieuw oplaat.

Welke hulp kunnen we op De Boog bieden:

- (met spoed) bespreken in ZAT ☒ gericht adviseren;
- verwijzen naar schoolcoach;
- verwijzen naar schoolarts / schoolverpleegkundige.

Melden

Meent de beroepskracht dat hij met zijn organisatie of praktijk niet in staat is om de cliënt voldoende te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling, dan doet hij een melding zodat de signalen nader kunnen worden onderzocht en acties in gang kunnen worden gezet die de cliënt en zijn gezinsleden voldoende beschermen.

Hoe melden?

Er dient altijd eerst overleg plaats te vinden alvorens bij VT te melden.

- zie de toelichting bij het meldformulier, als bijlage toegevoegd;
- zie het meldformulier, als bijlage toegevoegd.

Bedenk dat alles wat er in het meldformulier staat voor ouders (en kind vanaf 12 jaar) toegankelijk is. Anoniem melden kan alleen in bijzondere situaties. Ga er vanuit dat je als melder bij ouders (kind) bekend bent.

Transparantie met cliënt (kind/ ouder)

In het gesprek met de cliënt gaat het erom dat de beroepskracht:

- uitleg geeft over het doel van het gesprek;
- de signalen bespreekt, dit wil zeggen de feiten die hij heeft vastgesteld en de waarnemingen die hij heeft gedaan;
- de cliënt uitnodigt om daarop te reageren;
- pas na deze reactie zo nodig komt met een interpretatie van wat hij heeft gezien en gehoord en wat hem in reactie daarop verteld is.

Leg de cliënt uit wat u gaat doen en waarom u dat gaat doen en breng dit in direct verband met uw zorgen! 'Omdat ik me zorgen maak over... ben ik van plan om'

Vraag om een reactie: 'Wat vindt u er van dat ik...'

Inspanningen na de melding

Een melding is geen eindpunt. Als een beroepskracht een melding doet, geeft het stappenplan daarom aan dat de beroepskracht in zijn contact met Veilig Thuis ook bespreekt wat hij zelf, na zijn melding, binnen de grenzen van zijn gebruikelijke taak uitoefening, kan doen om de cliënt of zijn gezinsleden te beschermen en te ondersteunen. Dit is uitdrukkelijk in stap 5 bij de melding opgenomen om duidelijk te maken dat de betrokkenheid van de beroepskracht bij de cliënt na de melding niet ophoudt. Van hem wordt verwacht dat hij, naar de mate van zijn mogelijkheden, de cliënt blijft ondersteunen en beschermen. Uiteraard gebeurt dit in overleg met Veilig Thuis om zo tot een gemeenschappelijke aanpak te komen.

Een andere partij doet de zorgmelding:

Een zorgmelding kan ook door een ander gedaan worden over een gezin bij ons op school, een kind bij jou in de klas. Wanneer Veilig Thuis dan inderdaad een onderzoek in gaat stellen, zal er informatie van school gevraagd worden door Veilig Thuis. Veilig Thuis zal gemeld hebben aan ouders dat de school ook om informatie gevraagd wordt als onderdeel van het onderzoek.

- controleer of je zeker weet dat de vraag van Veilig Thuis komt, geef niet zomaar informatie via de telefoon (vraag bevestiging via de mail, vraag het telefoonnummer en bel zelf terug);
- neem zo nodig even de tijd voor intern overleg en om die informatie goed te verzamelen;
- geef objectieve, concreet waargenomen informatie;
- bij voorkeur is dat informatie / zijn dat signalen die je al eerder met ouders besproken hebt;
- vraag bij een telefonisch overleg of je het verslag mag lezen en eventueel aanvullingen / correcties kan aangeven;
- vraag de nieuwe versie, na verwerken van aanvullingen / correcties;
- bedenk dat de informatie die je aanlevert voor ouders toegankelijk is en ook dat die van jou komt.

In geval van een negatieve reactie:

- kijk of u aan de bezwaren tegemoet kunt komen;
- lukt dat niet, weeg de bezwaren dan af tegen de ernst van de situatie en kom tot een besluit;
- wees open over uw besluit.

'Ik heb goed van u gehoord dat u... maar omdat ik me echt grote zorgen maak over uw situatie / de situatie van uw kinderen ga ik toch...'

Neem moeilijke beslissingen niet alleen: vraag advies aan een medewerker van het Veilig Thuis Kennemerland of aan een collega. Leg uw acties en besluiten zorgvuldig vast in het dossier.

Formulier voor schriftelijke melding van (vermoedens) van huiselijk geweld en kindermishandeling

- • E- Mail: info@veiligthuis-ken.nl
- • Postadres: Postbus 6033, 2001 HA Haarlem
- • Bezoekadres: Oostvest 60, 2011 AK Haarlem
- • Telefoon: 0800-200 / 088-8006200

Leest u vooraf deze toelichting goed door

Dit formulier kunt u digitaal invullen en mailen aan info@veiligthuis-ken.nl

Mochten wij vragen hebben, of er ontbreken gegevens op het formulier, dan nemen wij telefonisch contact met u op.

We informeren u of Veilig Thuis de melding in onderzoek neemt.

Belangrijk om te weten

Veilig Thuis is het voormalige Advies en Meldpunt Kindermishandeling en Steunpunt Huiselijk geweld. Veilig Thuis is ingesteld door de overheid. Veilig Thuis heeft als taak situaties – volgens het vastgesteld wettelijk protocol van handelen - te onderzoeken en te beoordelen waarin zorgen over huiselijk geweld en/of kinderen worden geuit en zo nodig hulpverlening op gang te brengen.

Bij meldingen is het mogelijk de naam van de melder geheim te houden voor het gezin, maar niet voor Veilig Thuis. We bespreken dit met u. Als daar dringende redenen voor zijn, zal Veilig Thuis uw naam geheim houden voor het gezin. Veilig Thuis heeft uw naam, adresgegevens en telefoonnummer nodig om een onderzoek te kunnen starten.

Alle informatie op het meldingsformulier is open en ter inzage is voor volwassenen en voor kinderen boven de twaalf jaar. De meldingsbeschrijving komt in het dossier.

Het kan zijn dat u relevante informatie heeft maar u twijfelt of deze kan worden ingezien door degene die de melding betreft. In dat geval kunt u altijd met ons overleggen.

U kunt in overleg eigen bijlagen toevoegen die de melding compleet maken. Denk hierbij b.v. aan diagnoses, grafieken of rapportages.

De bijlagen moeten recente, actuele informatie bevatten en niet ouder zijn dan een jaar. De bijlagen kunnen de meldingsbeschrijving NIET vervangen.

Tijdens het telefonisch contact met Veilig Thuis maakt Veilig Thuis afspraken met u over eventueel verder contact en over hoe u geïnformeerd wordt na het onderzoek.

Na het versturen van het formulier wordt van de melder verwacht dat deze bereikbaar is voor eventuele vragen.

Veilig Thuis wenst ALTIJD telefonisch overleg voordat u een schriftelijke melding doet. Het telefoonnummer van Veilig Thuis is 0800-2000

1. Melder

In de daarvoor bestemde regels kunt u uw eigen gegevens invullen.

	Gegevens van de melder
Datum van de melding	
Naam instelling	
Adres	
Postcode + woonplaats	
Telefoonnummer	
Naam en Functie contactpersoon	
Relatie t.o.v. gezin/kinderen	
Emailadres	
Bereikbaar	

2. Gegevens volwassenen en kinderen

Onder dit kopje worden gegevens over de kinderen en de ouders gevraagd. Vult u alstublieft alle bij u bekende gegevens zo volledig mogelijk in.

Kinderen

Achternaam	Voornamen	M/V	Geboorte Datum	Geboorte Plaats	Gemeld kind JA/NEE
		M			☐
		M			☐
		M			☐
		M			☐
		M			☐
		M			☐

Kinderen verblijvend bij :

Indien niet bij ouders :

Adres indien niet bij ouders :

Volwassenen/Ouders/Verzorgers

	VADER	MOEDER	Stiefmoeder	Stiefvader
Achternaam				
Voornamen				
Geboortedatum				
Geboorteplaats/ nationaliteit				
Adres				

Postcode + woonplaats				
Telefoon				
Telefoon mobiel				

Gehuwd/samenwonend/gescheiden :

Wie heeft het gezag :

Tolk gewenst :

Zo ja, welke taal :

3. Betrokken instanties

Huisarts	
Naam	
Adres	
Postcode + woonplaats	
Telefoonnummer	
E- Mail	

Scholen	Kind 1	Kind 2	Kind 3	Kind 4
Naam school				
Naam contactpersoon				
Type onderwijs				
Adres				
Postcode + woonplaats				
Telefoonnummer				
E- Mail				

Consultatiebureau	
Naam	
Naam contactpersoon	
Adres	
Postcode + woonplaats	
Telefoonnummer	
E- Mail	

Overig	
Naam instantie	
Naam contactpersoon	
Adres	

Postcode + woonplaats	
Telefoonnummer	
E- Mail	

4. Meldingsbeschrijving

In dit onderdeel treft u diverse vragen en aandachtspunten aan. Des te vollediger de melding des te beter kan Veilig Thuis een inschatting maken over de aard en ernst van de problematiek.

Het is daarom van belang dat u alle beschikbare relevante informatie vermeldt.

Probeer de antwoorden zo concreet en feitelijk mogelijk te beschrijven en geef duidelijk aan wanneer het een vermoeden betreft.

A. Aanleiding melding:

Waarover bestaan de zorgen, sinds wanneer heeft u de zorgen, hoe bent u op de hoogte geraakt van de zorgen en wat is de reden dat u nu meldt?

B. Wat heeft u zelf gedaan met betrekking tot de zorgen en wat kunt u zelf nog doen?

C. Is er eerder contact geweest met Veilig Thuis over dit gezin?

D. Wat hoopt u te bereiken met de melding?

E. Mening betrokkenen over de melding:

Zijn ouders op de hoogte van de melding, zo ja hoe zijn ze op de hoogte gebracht en wat was hun reactie? Zo nee, waarom niet en wanneer gaat u hen op de hoogte stellen? Wat vertellen de ouders zelf over de situatie? Herkennen zij de zorgen?

F. Mening kinderen over de melding:

Zijn de kinderen op de hoogte van de melding? Zo ja hoe zijn ze op de hoogte gebracht en wat was hun reactie? Zo nee, waarom niet en wanneer gaat u hen op de hoogte stellen? Wat vertellen de kinderen zelf over de situatie?

G. Wilt u anoniem blijven ten opzichte van het gemelde huishouden?

Zo ja, waarom?

H. Gedrag en zorgsignalen kind:

Per kind beschrijven of er sprake is van problemen met betrekking tot de ontwikkeling, cognitief en/of sociaal-emotioneel functioneren, welzijn, gedrag, verzorging, letsels. Denk aan stemming, karakter, omgang met

leeftijdsgenoten en volwassenen, vrijetijdsbesteding, schoolprestaties, hygiëne, voeding, kleding, ziektes, beperkingen.

I. Opvoeding en verzorging:

Bescherming, veiligheid, verzorging, structuur, regels en grenzen, opvoedingsstijl, ouder-kind band en interactie.

J. Volwassenen/ Ouders:

Persoonlijk functioneren, psychische problemen, verslavingsproblematiek, emotionele en fysieke beschikbaarheid voor de kinderen, voorgeschiedenis, partnerrelaties, huiselijk geweld, ouderlijk gezag, pedagogische kennis en vaardigheden.

K. Gezinsituatie:

Samenstelling huishouden, sociaal netwerk gezin, woonsituatie, financiën, werk, ingrijpende gebeurtenissen, ziekten, justitie, migratie.

L. Hulpverlening:

Naam instantie, eerdere en huidige hulpverlening, is hulpverlening nodig, wensen de ouders hulpverlening, wensen de kinderen hulpverlening.

M. Heeft u nog andere informatie die van belang is en die ook met de betrokkenen besproken mag worden?